

OBSAH

Předmluva

První část - Boj proti aktivismu

ÚVODEM

I. Politické předpoklady

Česká a jihoslovanská otázka na počátku války. — Vláda § 14. — První styky s cizinou. — Vznik tajného výboru. — Rusové v Haliči a česká otázka v Rusku. — Perzekuce v jihoslovanských a českých zemích. — Zápas strany vojenské o diktaturu. — Průlom u Gorlice a ústup ruské armády. — Vstup Itálie do války. — Ústavení Jihoslovanského výboru. — Český manifest ze 14. listopadu 1915.

Druhá vlna persekuce v českých zemích. — Poselství v knoflíku. — Akce Německo-národního svazu, skoncovat s českým státem. — Změna státního znaku. — Program B. Naumanna. — „Národní souručenství“ a boj za „národní stranu“. — Dr Šámal proti národní straně. — Budování tajného výboru. — Dr. Bedřich Štěpánek. Str. 9—30.

II. Období vrcholné persekuce a počátky akce „nové pětky“ tajného výboru

Příčina zatčení a proces s dr. K. Kramářem a spol. — Postoj tajného výboru k procesu. — Proces poslanců strany národně sociální. — J. Hájka a spol. — Zatýkáni ve straně státoprávně pokrokové.

Česká otázka za hranicemi 1916. — Masaryk u Brianda. — Německé „Forderungen“. — Úřední zprávy v tisku o české velezradě. — Článek „V cizích službách“. — Poselství H. Fillové. — Agitace tajného výboru po venkově. — Podzemní list „Hlasatel“. — Cesta a poselství M. Kvíčalové. Str. 31—41.

OD SJEDNOCENÍ ČESKÝCH STRAN POLITICKÝCH

III. Vojensko-politické a hospodářské postavení Rakousko-Uherska koncem roku 1916

Boje o Verdun a žádost Itálie o vojenskou pomoc spojenců. — Ofenzíva generála Brusilova. — Vstup Rumunska do války. — Nové vysoké velení v říši. — Úspěšné tažení do Rumunska a pád Bukurešti (6. prosince). — Mírová nabídka středních států (12. prosince). — Její důvody.

Hospodářské vyčerpání říše. — Nespokojenost dělnictva. — Výstřel dr. B. Adlera. — Körber v čele vlády.

Polská otázka za války. — Deklarace obou válčících stran o Polsku. — Vlastnoruční list „zemí Haliči“ ze 4. listopadu. — Majorizování Jiho-slovanů a Čechů. Str. 42—48.

IV. Založení Českého svazu a Národního výboru

Podněty ke koncentraci politických stran. — Iniciativa Českého klubu. — Jednání dr. Tobolky s Udržalem. — Dohoda Šmerala a Tobolky se Švehlou o „společném klubu“ na radě říšské. — Ustavení Českého svazu a Národního výboru. — Dr. Šámal proti koncentraci (předčasná).

Přiznání k monarchii v povolání Českého svazu. — Inž. B. Bečka o genezi loyálního projevu. — Jeho text. — Další obsah a zhodnocení povolání.

Neúčast stran státoprávněpokrokové a realistické. — Význam povolání za hranicemi. — Prager Tagblatt o Českém svazu. Str. 49—56.

V. Počátky vlády císaře Karla

Bezprostřední slib korunovace v Uhrách a jeho význam. — Osobnost císaře. — Akt milosti odsouzeným v procesu Kramářově. — Konec vojenského režimu. — Noví lidé u vesla. — Vytváření „Rakouska“.

Švehlův návrh adresy císaři v Národním výboru. — Požadavek korunovace. — Akce tajného výboru proti adrese. — Vzkaz Kramáře a Rašina pro „státoprávní ohrazení“ a proti požadavku korunovace. — Český svaz pro audienci u císaře Karla. — Odmítnutí adresy sociálními demokraty. — Účast zástupců Svazu při korunovaci v Uhrách. Str. 57—65.

VI. Proti českému národu

„Okroje“ heslem dne. — Jejich obsah a smysl. — Clam-Martinič v čele vlády. — Předsednictvo Českého svazu u Körbra (30. listopadu). — „Nevládné“ přijetí Clam-Martiničem (12. ledna). — Správnost vyčkávací taktiky. — Ústupky předsednictva Svazu vládě. — Okroje na obzoru až do ruské revoluce únorové. Str. 66—68.

VII. Počátky projevu českých spisovatelů

Nová vlna perzekuce od léta 1916. — Viktor Dyk a státoprávní pokrokáři v žaláři. — Konfinace A. Hajna, člena tajného výboru. — Odbojové skupiny. — T. zv. „nábřeží“ a bratři Heidleři. — Hlavní politické teze tajného výboru. — Obavy z politiky poslanců. — Kvapilova myšlenka projevu. — Rozhovor s Gustavem Heidlerem. — Porada s dr. Šámalem. — Přípravy k projevu. — Text Jana Heidlerera. — Schůzky v Národním divadle. — Kvapilova konečná redakce projevu. — První podpisy a zastavení akce. Str. 69—75.

Jednání v Litevském Brestu. — Sovětský mírový program. — Odpověď čtyřspolku. — Zveřejnění v monarchii. — Czernin zamítá mezistátní úpravu osudu rakousko-uherských národů. Str. 358—371.

XXXIX. Tříkrálový sněm

Tříkrálový sněm odpovědi Czerninovi. — Vzrůst sebedůvěry úřední zprávou o českém vojsku ve Francii. — Iniciativa tajného výboru. — Schůze u Švehly. — Postoj vlády k akci. — Zprávy dr. K. Lochera. — Ústupek katolické straně na Moravě. — Zasedání sněmu 6. ledna 1918. — Řeč F. Staňka. — Apel k Slovákům. — Roztržka českého národa s Rakouskem. — Telegram dr. Korošce. — Konfiskace v projevech i telegramu. — Konfiskace manifestu. — Hodnocení Seidlerovo: Rozvázání svazku českého národa s říší a dynastií. Str. 372—378.

XL. Na cestě k revoluci

Projevy Lloyda George a presidenta Wilsona. — Autonomie potlačeným národům. — Nebezpečí zvláštního míru. — Protest Jihoslovanského výboru za hranicemi. — Vzrůst vlivu dr. Šmerala. — Dotazník tajného výboru. — Odpověď Beneše a Božinova. — Nový proud v Itálii pro dohodu se Slovany. — Podnět v listě Božinova ke kongresu potlačených národů v Praze. — Korunní rada 1. ledna 1918. — Dojem Tříkrálové deklarace u dvora.

Živelné hnutí dělnictva. — Lednová stávka. — Důvěrná schůze centristů ve Vídni. — Postoj dr. Adlera k stávce. — Informace tajného výboru. — Stávkové hnutí v českých zemích. — Boj na říšské radě o Tříkrálovou deklaraci. Str. 379—390.

XLI. Vzpoura námořníků válečného loďstva v Kotoru

Odboj v rakousko-uherské armádě. — Útěk torpedovky č. 11 z válečného přístavu v Šibeniku. — Revoluční výbuch v Kotoru. — Spor o příčinách vzpoury v historické literatuře.

Požadavky námořníků. — Jednání s admirálem A. Hansou. — Chyby v přípravě a vedení vzpoury. — Jmenování A. Sesana velitelem. — Marné pokusy o spojení s poslanci. — Potlačení vzpoury. — Popravy vůdců. — Procesy a osud žalářovaných. Str. 391—404.

NA DRÁZE K SPOLUPRÁCI POTLAČENÝCH NÁRODŮ

XLII. Rozchod Jihoslovanů s monarchií

Projevy v jihoslovanských zemích z podzimu 1917, vycházející ještě z půdy Rakouska. — Korfský pakt a jeho ohlas v Charvátsku-Slavonii. — Založení „Glasu SHS“. — Výzva ke koncentraci národních sil článkem dr. Přemysla Šamála. — Vliv projevu charvátské opozice z 3. prosince a Tříkrálového sjezdu. — Nové projevy v novém duchu. — Národní koncentrace heslem chvíle. — Obavy bána Mihaloviče ze sociálního převratu. — Revoluční výbor kolem M. Drinkoviče. — Perzekuce Glasu SHS. — Memorandum Jihoslovanského klubu delegací v Litevském Brestu. — Ne-

spokojenost s koalici v Záhřebě. — Postoj S. Pribičeviće ke Korfskému paktu. — Schůze opozičních živlů v Záhřebě (2. a 3. března 1918). — Text intimního usnesení. — Prohlášení v tisku. — Rozchod s monarchií. Poselství koalice do Švýcar. Str. 405—418.

XLIII. Poláci na rozcestí

Konec jednání v Litevském Brestu. — Válečný pochod vojsk ústředních mocností do Ruska. — Mír s Ukrajinou 9. února 1918. — Vítězný návrat Czernina. — Dočasně zažehnání hospodářské katastrofy říše. — Negativní vliv podpisu smlouvy: spor o Chelmsko.

Revoluční hnutí v polských zemích. — Střelba v Krakově. — Krveprolití ve Varšavě. — Opozice na říšské radě. — Demise Seidlera. — Vracení řádů císaři. — Hrdý list poslance S. Głabińskiego. — První sblížení s Čechy a Jihoslovany na říšské radě 19. února. — Audience Staňka a Tusara, pak Korošce u císaře. — Usnesení Kola na návrh hr. Skarbka, navázat spolupráci se slovanskými kluby. — Předsednictvo Kola u císaře. — Kompromis v chelmské otázce. — Kolo umožňuje odhlasování rozpočtu. — Vystoupení sociálních a národních demokratů z Polského Kola.

Poláci a Češi za vpádu Rusů do Haliče 1914—15. — Česká pomoc polským emigrantům. — Styky F. Sise s prof. Grabowskim. — Nenadálý list Grabowského z jara 1918. — Přijezd delegace (Raiski, Grabowski, Kasproicz) do Prahy. — Styk s tajným výborem. — Referát dr. Štěpánka Benešovi. — Pokyn ke stykům z KNP (Komitet Narodowy Polski).

Vytvoření skupiny polských spolupracovníků. — Schůze ve Vídni u hr. Skarbka. — Vynikající informace Poláků. Str. 419—423.

XLIV. Pád Czernina a česká národní přísaha

Stupňovaný „německý kurs“ v monarchii. — Projev Czernina z 2. dubna. — Neslýchaný útok na T. G. Masaryka a české velezrádce. — Czernin-Clemenceau. — Světová polemika o zvláštním míru. — Císař Karel a Rakousko kompromitování na všech stranách. — Politická smlouva ve Spaa. — Telegram dr. Korošce. — Jihoslované po boku Čechů.

Českou odpovědí národní přísaha vytrvat v boji. — Giuniova cesta do Záhřeba. — Jednání se Štěpánem Radičem. — Protestní schůze říšských poslanců v Praze. — Dr. Šmeral o nesmyslné politice vlády.

Iniciativa tajného výboru k manifestaci národní přísahy. — Idea přísahy jihoslovanská - Giuniova. — Geneze akce. — Schůze u Švehly. — Jednání s A. Jiráskem.

Nová cesta Giunia do Vídne a Záhřeba. — Účast Jihoslovanů. — Projev Štěpána Radiče při příjezdu do Prahy. — Ve Smetanově síni 13. dubna. — Řeč F. Staňka. — Přísaha A. Jiráska a shromáždění za národ. — Nepopsatelné nadšení. — Řeč dr. Ante Paveliče. — Přísaha i přísahou národa jihoslovanského. — Dr. Kramář: Věrnost za věrnost a navždy. — Projevy Št. Radiče v Praze.

Význam přísahy. — Pád hr. Czernina. Str. 423—435.

XLV. Hnutí lidového odporu na jaře 1918

Historický význam lednové stávky. — Zoufalá hospodářská situace monarchie. — Letáky. — Přízrak úřadů: bolševická agitace. — Stávky a nepokoje v dělnictvu. — Lidové demonstrace. — Desertěří z fronty. — Zelené kádry. — Hnutí „navrátilců“. — Vzpoury náhradních praporů. — Veliké nepokoje a vzpoury v oblasti řeky Mury ve Štýrsku. — Rumburská vzpoura. — Pochod na Prahu. — Stanné soudy. Str. 436–449.

XLVI. Vznik Československé strany socialistické a 1. máj 1918

Nездar akce za sloučení obou socialistických stran. — Sjezd disidentů strany realistické. — Napětí s dr. Šámalem. — Likvidace strany národně sociální 30. března. — Vznik Československé strany socialistické. — Program kompromisně-třídní.

První veřejná oslava 1. máje za války. — Průvod Prahou. — Společná rezoluce sdruženého dělnictva. — Za vlastní stát. — Požadavky třídní. — Poslední odkaz na květnovou deklaraci.

Oslavná schůze strany sociálně demokratické a skupiny Glasu SHS v Záhřebě. — Projev V. Koraće. — Rezoluce. — Důraz na zbudování státu Slovinců, Charvátů a Srbů. — Projev M. Drinkoviće za skupinu Glasu. Str. 450–453.

XLVII. Kongres potlačených národů Rakousko-Uherska v Praze

Italská porážka u Caporetta. — Nový kurs vojenské spolupráce s potlačenými národy v Itálii. — Římský kongres z 8.–10. dubna 1918. — Vzkazy z Paříže. — Idea kongresu potlačených národů v Praze. — Slavnosti Národního divadla.

Magyarország o vzhledu Prahy těchto dnů. — Hosté z řad Slováků a potlačených národů. — Zahajující slavnosti a projevy. — Jásot davů a ovace hostům. — Improvizované projevy Štěpána Radiće. — Sjezd potlačených národů 17. května.

Předběžné přípravy tajného výboru. — Obtíže s představiteli Rumunů a Italů. — Příspěvní Tresić-Pavičiče. — Projev poslance Conciho o sblížení s Čechy.

Předporada sjezdu za účasti hlavních osob. — Volba komisí. — Schválení rezoluce. — Její text. — Projevy na sjezdu. — Jediná zachovaná řeč dr. Sunariće. — Konfiskace rezoluce sjezdu.

Porady u dr. Kramáře. — Jedinečný záznam Tresić-Pavičiče. — Kusost dochovaných informací. — Snaha ujasnit národní programy. — Projev dr. Budisavljeviće a dr. Paveliče. — Těšínská otázka. — Ustavení revolučního komitétu. — Jednání dr. Štěpánka a Grisogona o chystané vzpouře v Šibeniku. — Otázka zvláštních konzulů pro vzájemný styk. — Volba dr. Lochera pro Krakov. — Náhlé udušení slavností státní mocí. — Zastavení Národních listů.

Vliv obou návštěv Prahy na Štěpána Radiće.

Str. 454–465.

XLVIII. Akce za národní koncentraci v jihoslovanských zemích

Idea přetvoření skupiny Glasu SHS v politickou stranu. — Návrhy Giuniovy. — Svolání schůze nepolitických osobností z jihoslovanských zemí

do Záhřeba 12. května. — Předběžná porada u V. Vildera (10. května). — Sv. Pribičević pro všenárodní organizaci. — Projekt nové strany odložen. — Usnesení z 12. května. — Hnutí za národní organizaci. . . . .
Cesta a jednání dr. Šámala v Záhřebě v červnu 1918. Str. 466—470.

OD NOVÉ PERZEKUCE K VÍTĚZSTVÍ

XLIX. Politika německého kursu v českých a jihoslovanských zemích

Obnovení politiky „oktrojů“ v Předlitavsku (3. května 1918). — Kraje a krajské vlády v Čechách. — Audience Staňka a Tusara u císaře. — E. Šimek o audienci. — Krize Seidlerovy vlády.

Řešení jihoslovanské otázky státní nezbytností. — Iniciativa Clam-Martiniče. — Dubnové nepokoje v Lublani. — Selhání Mariborského střeleckého pluku č. 2. — Porady v Sarajevu. — Korunní rada v Badenu. — Nárok Uher na Bosnu-Hercegovinu. — Bezradnost vládních kruhů.

Stav ex lex v Předlitavsku od 1. července. — Baron Hussarek v čele vlády. — Poslední oktroje v českých zemích. — „Německý kurs“ u Jihoslovanů. — Tajný oběžník Seidler-Toggenburgovy vlády. — Poslední perzekuční akty u Slovinců. — Idea „virtuelního“ připojení Bosny-Hercegoviny k Charvátsku-Slavonii. — Situace před cestou hr. Tiszy do Bosny.

Str. 471—479.

L. Vzpouza námořníků v Šibeniku a útěk Štěpánka a Giunia do Itálie

Tajný výbor a nutnost osobního styku s emigrací. — Poslové Štěpánek a Giunio. — Příprava úniku ponorkou.

Štěpánkova idea útěku z Hvaru. — Štěpánek - Trepov. — První revoluční plány 1915 v Dortmundu. — Úmluva s Grisogonem při slavnostech Národního divadla.

Příprava vzpoury v Šibeniku pod vedením Grisogona. — Styk s revolučním výborem v Záhřebě. — Tamější příprava „obecného“ povstání. — Příjezd Giunia a Štěpánka do Dalmácie. — Dopis Štěpánka dr. Šámalovi z 19. července. — Příjezd dr. Drinkoviče. — Spor o „obecné povstání“. — Poslání k Jihoslovanskému výboru. — Materiál. — Únik z ostrova Visu v rybářském člunu. — Marná oběť.

Zpráva z Vídně tajemnému výboru o šťastném útěku. Str. 480—487

LI. Úspěch politiky Římského kongresu

Revize Wilsonových 14 bodů (29. května). — Význam incidentu s Czerninem. — Mezispojenecká konference ve Versailles (3. června). — Vyřešení polské otázky. — Sympatie Čechoslovákům a Jihoslovanům. — Deklarace Spojených států (proti rozlišování). — Benešova akce ve Francii. — První uznání československého státu (29. června). — Uznání akcím tajného výboru v textu. — Uznání od vlády britské a Spojených států. — Národní rada „vládou de facto“ spojeneckého národa československého.

Obtíže při jednáních o království Srbů, Charvátů a Slovinců. — Osvobozovací formule N. Pašiče. — Idea sebeurčení Jihoslovanského výboru. —

Spor o jeho formuli. — Odpor Sonnina k uznání Jugoslávie a politika „dohody s Jihoslovany“ v Itálii. — Akce L. Bissolatiho. — Uznání Jugoslávie od Itálie 8. září 1918. — Trvající spor se srbskou vládou.

Zprávy Národní rady v Paříži o úspěších české věci do Prahy.

Str. 488—492.

LII. Vojenské a hospodářské vyčerpání Rakousko-Uherska a počínající rozklad fronty

Neúspěch německého „Friedensturmu“. — Katastrofa rakouské ofenzivy v Itálii. — Hrozící hospodářské zhroutení. — Nepokoje a střelba v Pardubicích, Plzni a Handlové. — Hrozivé akce „zeleného kádru“. — Omezená akce návrátílců. — Přesun těžiska boje na frontu. — Zprávy tajného výboru do Paříže o situaci. — Zoufalý apel generála Arze, náčelníka rakousko-uherského generálního štábu, k parlamentu.

Str. 493—496.

LIII. Národní koncentrace v českých zemích

Podnět tajného výboru ze 4. dubna ustavit revoluční Národní výbor. — Akce A. Švehly. — Ustavení Národního výboru 13. července 1918. — První náznaky boje o uchopení moci v příštím státě.

Úkoly Národního výboru. — Podíl tajného výboru na přípravě základních státních zákonů.

Ustavení Socialistické rady české. — Kolejka analýza hnutí v českém dělnictvu. — Složení Socialistické rady.

Str. 497—499.

LIV. Spolupráce tajného výboru s Poláky a slovanské dny v Lublani

Spolupráce s Polskou stranou lidovou a s Varšavou. — List poslance Tetmajera. — Válečný tiskový stan o vlivu Čechů na Poláky. — Oktroje prejudice pro rozdělení Haliče. — Poláci v opozici. — Stav ex lex od 1. července.

Porady u hr. Skarbka s účastí poslanců. — Zprávy E. Šimka tajnému výboru. — Polské a ukrajinské zpravodajství. — Hussarek nástupcem Seidlera a odročení říšské rady.

„Národní Svet“ a „slovanské dny“ v Lublani. — Účast Čechů a Poláků. — Nadšení slovinského lidu. — Porady. — Důvěrný pakt. — Heslo hr. Skarbka: Od Terstu po Gdansko!

Hussarkův list Staňkovi do Lublaně. — Povolání do Vídně. — Žádost o désaveu anglické deklarace z 9. srpna Národním výborem. — Autentická zpráva Staňka o rozmluvě.

Str. 500—508.

LV. Československý konzul v Krakově dr. Karel Locher a schůze v Zakopaném a ve Lvově

Příjezd do Krakova a navázání styků s Poláky. — Spolupráce s českou kolonií. — Zprávy vojenské. — Styky s polskými sociálními demokraty. Porady v Zakopaném. — Účast Sise. — Očekávaný příjezd polských důvěrníků z Ruska. — Cesta dr. Šámala do Haliče. — Porady ve Lvově od 5. září.

Úřední posláni dr. Kavčiče v Kijevě a Oděse. — Zprávy pro tajné výbory. — Budování revoluční zpravodajské sítě. — Poměry na Donu a Ukrajině. — Čechoslováci v Rusku.

Příjezd důvěrníků do Lvova. — Zprávy z Ruska. — Poselství Dmowskému o výsledku porad. — Vylíčení anabaze československého vojska na Sibiři. — Informace Wl. Seydy. — Poselství PKN z Paříže Polákům o situaci na frontách a v Německu (text). Str. 509—517.

LVI. Poslání hraběte Tiszy v jihoslovanských zemích

Iniciativa dvora k rozřešení jihoslovanské otázky. — Pověření Tiszovo. — První kroky a rozhovory. — Porady v Sarajevu. — Telefonické spojení dr. D. Dimoviće s Pribičevićem. — Bouřlivá audience Dimoviće u Tiszy. — Memorandum politiků, odevzdané V. Šolou. — Audience šestičlenné delegace a roztržka Jihoslovanů s Tiszou a Uhrami. Str. 518—519.

LVII. Obrat ve válce a pokusy o ústavní přebudování monarchie

Ústup německé armády na západní frontě. — Ztráta Hindenburgovy linie. — Mírová nabídka Rakouska. — Příměří s Bulharskem a konec čtyřspolku. — Porada ve Spaa 29. září. — Návrh německého generálního štábu na příměří a uzavření míru.

Žádost o prostřednictví Wilsona. — Odpověď Německu. — Naděje ve Vídni, že s monarchií bude jednáno. — Spěšné řešení přestavby říše. — Manifest císaře rakouským národům. — Rozklad úředního aparátu a rakousko-uherské bojové linie. — Zdrcující odpověď Wilsonova. — Odkaz na rozhodnutí národů. — Audience v Badenu 12. října. — Pohnutí císaře Karla při rozmluvě s Korošcem.

Zamítnutí všech projektů přestavby Čechy i Jihoslovanů. — Vznik Národní rady Slovinců, Charvátů a Srbů (NV SHS). — Vstup koalice do NR. — Její ustavení. — Vojáci v ulicích Prahy 19. října. — Korošec a Lammasch. Str. 520—526.

LVIII. Vznik národních států. — Konec říše rakousko-uherské

Utvoření československé vlády za hranicemi. — Exploatace českých zemí. — Generální stávka a vyhlášení republiky 14. října. — Cesta delegace do Ženevy. — Státní převrat v českých a jihoslovanských zemích.

Obsazení Srbska srbskými vojsky. — Iniciativa spojenců k jich postupu do jihoslovanských zemí. — Mezispojenecká konference ve Versailles. — Jednání o loďstvu bývalé monarchie. — Postup Italů do zemí londýnského paktu a obsazení Rjcky.

Ženevská konvence. — Poslové NR-SHS v Bělehradě. — Projev Tresić-Pavičić. — D. Simović v Záhřebě. — Styky se Sv. Pribičevićem. — Nátlak Dalmatinců na sjednocení. — Désaveu delegátů NR do Ženevy. — Adresa a utvoření království SHS 1. prosince 1918. — Konec vnitřního boje o vlastní státy, československý a jihoslovanský. Str. 527—548.

Přílohy k 1. části Str. 549—558.

Přílohy k 2. části Str. 559—582.

Literatura a prameny Str. 583—589.

Použité zkratky Str. 590.

Seznam obrazových příloh Str. 591.

Rejstřík Str. 593—609.

Přílohy na křídě

VIII. Nóta spojenců z 10. ledna 1917

Mírová nabídka středních států. — Požadavky německého hlavního stanu. — Obecný ráz note. — Wilsonova výzva k čtyřdohodě a čtyřspolku, jmenovat cíle války. — Odpověď středních států. — Nóta spojenců z 10. ledna 1917. — Text a význam note. — Slib osvobození potlačeným národům monarchie. Str. 76—80.

IX. Úspěch hr. Czernina. — Odmítnutí note Slovinci a Čechy

Slovinci v prvních letech války. — Postoj k note spojenců. — Désaveu dr. A. Korošce, předsedy poslaneckého klubu SLS. — Pozvání Šusteršiče ke Clam-Martiničovi. — Désaveu jménem SLS v Kraňsku. — Holdující deputace z Kraňska u císaře Karla. — Předzvěsti národního hnutí.

Nóta spojenců a Český svaz. — Vliv Wilsonova projevu z 22. ledna. — První komuniké proti note v tisku. — Jednání s Clam-Martiničem a Trnkou. — Deputace Svazu u Czernina. — Czerninův text désaveu. — Vzkaz císaře Karla. — Zveřejnění jménem Svazu 31. ledna. — Dojem v zahraničí. Str. 81—91.

X. Möllersdorf — pozadí českého désaveu

Žádost českých členů panské sněmovny, Českého svazu a Českého klubu za úplnou amnestii Kramáře a spol. — Tvrký postoj tajného výboru. — Život odsouzených v posádkovém vězení. — První úřední zpráva v tisku o procesu. — Rozhořčení Rašina na Národní listy. — V Rosavských kasárnách. — Volba trestnice. — V Möllersdorfu — trestnici hladu. — Inspekce a pomoc ministra Krobotina. Str. 92—98.

XI. Odezva note spojenců v Charvátsku-Slavonii

Tiszova reakce na note spojenců. — List Wilsonovi. — Charvátsko-srbská koalice, sněmovní většina, mlčí k note. — Sněm bez désaveu. — Inaugurační diplom. — Idea adresy císaři.

Jednání o adrese v koalici. — Podíl dr. Lorkoviče na vypracování adresy. — Jednání s prof. Redlichem. — Lorkovičova „Turska Hrvatska“. — Porady s bánem. — Konečný text adresy koalice. — Politická bezvýznamnost adresy.

Článek A. Horvata v Pester Lloyd. — Nezdařený pokus o désaveu. — Adresa Starčevićovy strany práva. — Pro sjednocení se Slovinci. Str. 99—105.

XII. Slovinský „tajný výbor“

Tajné spojení Brezigar - Hacin do zahraničí. — Analogie a rozdíly se spojením tajného výboru. — Způsob dopisování. — První zprávy na přelomu roku 1916/17. — Dotazník ze zahraničí. — Spojení v rukách slovinských pokrokových politiků z jara 1917.

Brezigarovi spolupracovníci. — Dr Ivan Kavčič. — Sít zpravodajů. Str. 106—116.

XIII. Proti Českému svazu

Nové Frič—Rohlovo spojení tajného výboru. — Vztahy dr Sámala do zahraničí. — Hold dr Groše a města Prahy císaři. — Pesimismus vojenských kruhů v říši a projev generála Arze o nutném ukončení války.

Počátek boje proti aktivismu v národní straně svobodomyšlné. — Dva tábory: Poslanců a akčního výboru. — Akce F. Síse. — Agitace ve venkovských organizacích. — Schůze J. Slavíka po venkově. — Akce poslaneckého klubu. — Výpověď sekretariátu z budovy Národních listů. — Její politický účel. — Odezva v Möllersdorfu. Str. 117—124.

XIV. První číslo časopisu „Národ“

Vliv oportunistické politiky poslanců v národě. — Idea časopisu - tlumočnicka odboje. — První rozhovory o novém listě roku 1915. — Idea a vznik týdeníku „Národ“. — Utvoření „skupiny“ Národa a její dobový význam. První číslo „Národa“ z 8. března 1917. — Článek „Nelze mlčet“ (F. Síse). — Proti aktivismu a proti poslancům. — Bezprostřední zákrok policie. — Zatčení Kamelského, odpovědného redaktora. — Sís 14 hodin ve vazbě. — Úspěšné intervence dr Franty. — Autor článku neodhalen. — Historický význam „Národa“. Str. 125—133.

XV. V řadách Spojenců po vydání nóty a oktroje

Nebezpečná situace po vydání nóty spojenců. — Projev presidenta Wilsona z 22. ledna. — Tajné jednání o zvláštní mír s monarchií. — Tvrdost jistota Czerninova. — Mírová akce prince Sixta Bourbonského. — Idea „jihoslovanského království“. — Souhlas císaře Karla k obnovení Srbska. — Role hr. Czernina při jednání. — Odpor Sonnina.

Italská nabídka zvláštního míru monarchii za odstoupení Tridenta

Vzrůst tempa války navenek. — Bezohledná válka ponorková. — Vstup Spojených států do války (6. dubna). — Zákon o povinné pomocné službě v Německu. — Pověstný „Hindenburg-Programm“. — Odlučení generálních štábů. — Separátní postoj Spojených států k Rakousku.

Vnitřní politika říše. — Předlohy oktrojové. — Intervence a akce Českého svazu. — Tobolkův „Stížnostní spis“. — Zvrat plánů hr. Clama ruskou revolucí.

Vystřízlivění v německém táboře. — První plenární schůze Svazu. — Konfiskace v projevu. — Ochota Svazu, vstoupit v ústavní jednání s Němci.

Schůze presidia Českého svazu se zástupci Charvátsko-slovinského klubu ve Vídni (7. března). — Spinčićova celostátní koncepce na přebudování říše. — Korošec o velikém významu „rakouského“ postoje Českého svazu. — Komuniké o schůzce. Str. 134—144.

VE ZNAMENÍ RUSKÉ REVOLUCE ÚNOROVÉ

XVI. Ruská revoluce a pád oktrojů

Únava v obou táborech válčících států. — Nivellova ofenzíva. — Výbuch ruské revoluce. — Vliv na boje na západní frontě. — Projev Miljukova o Češích. — Uznání Jugoslávie (24. března). — Vyčerpanost a nepokoje v monarchii i říši. — Panika u císařského dvora. — Plán kompenzace za Alsasko-Lotrinskou odstoupením Haliče. — Odmítnutí v Homburgu. — Historický list Czernina z 12. dubna o nutném uzavření míru. — Optimismus Německa. — Neúspěch akce.

Mírová nabídka Czerninova ve „Fremdenblattu“ (z 31. března). — Vývoj revoluce v Rusku. — Mír „bez anexí a kontribucí a na základě sebeurčení národů“. — Solidarita dělníků a socialistických stran. — Obrovské stávký v Německu. — Výzva „Inter. Korespondenz“ v Berlíně k vládám středních států, přijmouti ruskou formuli. — Bezprostřední kladná odpověď Czerninova (26. dubna). — Těžký konflikt Rakouska s říšskou vládou. — Projev německé sociální demokracie na říšském sněmu v Berlíně 19. července. — Pád oktrojů v monarchii. — Český svaz o svých zásluhách.

Str. 145—156.

XVII. Návrhy změn ústavních

Vliv ruské revoluce na požadavky národů v monarchii. — Sjednocené nezávislé Polsko. — Sebeurčení v rezoluci Českého svazu. — Návrh na osamostatnění Halicé. — Požadavek Českého svazu na revizi ústavy. — Současný návrh Polzer Hoditz na „obnovu“ říše. — Plán ústavní reformy profesora J. Pekaře. — Zásadní rozpor s koncepcí tajného výboru. — Intervence dr Šámala u Pekaře. — Žádost A. Švehly o Pekařův projev pro stranu agrární.

Str. 157—166.

XVIII. Zpravodajství tajného výboru

Význam zpravodajství tajného výboru. — Jeho dobrovolný ráz. — Síť zpravodajů a charakter zpráv. — „Velký a malý plán“ maršála Hindenburga. — Vliv na postoj odvahy a nekompromisní politiky tajného výboru. — Tajný výbor a dělnictvo.

Str. 167—174.

XIX. Hnutí v dělnictvu v českých zemích

Historické kořeny válečné spolupráce sociálně demokratické strany s Czerninem (Rakouskem). — Osobnost a politika dr B. Smerala. — Strana národně sociální za války. — Postavení dělnictva. — Trvalé zhoršování poměrů hospodářských a sociálních. — První pokus o demonstraci (v dubnu) a stávka (v srpnu) 1915.

Selhání válečné administrativy státu. — Zhoršení poměrů vyživovacích r. 1916. — Pokles ve výrobě. — Narůstající vlna hladových demonstrací. — Výtržnosti. — První stávka v Sokolově 30. ledna 1917 — signál k odboji!

Vliv ruské revoluce na dělnické kádry. — Taktika „boje“ za požadavky. — Heslo za „mír, chléb a svobodu“. — Rozpor s vedením strany. — Tajné schůzky důvěrníků. — Narůstání hnutí. — Krveprolití v Prostějově. — Hromadná stávka dělníků pražských továren, hlavně kovo-dělných (12.—16. dubna). — Volba ilegálního výboru. — Ustavení Dělnické Rady (Sovětu).

Str. 175—184.

XX. Odsklon od zahraničních směrnic odboje

Pesimistické vzkazy dr Beneše z března a dubna 1917. — Směrnice žádat historické právo státní, bez prejudice pro osud Slovenska. — Pokyny ke svolání říšské rady. — Optimistický odhad situace v tajném výboru, opřený o zprávy vnitropolitické. — Přímý požadavek sjednocení se Slovenskem. — Pokyn dr Šámala, zahájit akci spisovatelskou (na začátku dubna).

Str. 185—187.

XXI. Projev českých spisovatelů

Uvolnění cenzury v monarchii. — Článek Večera „Český máj - slovanský máj“. — Počátek spisovatelské akce. — Čtyři redakce textu Kvapilova projevu. — Pásus o Slovácích. — A. Jirásek a projev. — Jednání o projevu v „Národě“. — Styky tajného výboru na Slovensku. — V. Šrobár v Praze a jeho vliv. — Konečné znění projevu. — Podpisová akce.

Projev v rukách Staňka 9. května. — Proces dr. B. Adlera. — Ohromující dojem přelíčení z 18. května. — Týž den „šťastná indiskrece“ Večera. — Projev v rukách národa. — Útok Práva lidu. — Nevyličitelný dojem projevu ve veřejnosti. — Jeho oficiální publikace a Národní listy. — Dějinný význam projevu. — Podpisové hnutí - plebiscit národa. — Kramářův list Kvapilovi. — Odmítavý článek Jaroslava Golla v Union.

Str. 188—203.

XXII. Květen v české veřejnosti

Rakouský tisk o pádu oktrojů 17. dubna. — Vládní program: Změna ústavy. — Projev dr Šmerala v Az Estu. — Oslava 1. května. — Řeč dr Šmerala. — Výzva k ústavní výstavbě státu a koncentraci stran. — Odpověď dělnictva: Nové nepokoje.

Počátky mírové akce ve Štokholmu. — Czerninův pokus navázat touto cestou spojení se sověty. — Odmítavý článek dr K. Hocha v „Národě“. — Delegáti pro Štokholm. — Šmeral o „nárazníkových“ státech.

Švehlova politika „druhého železka“. — Zvěsti o příjezdu císaře do Prahy. — Otázka korunovace. — Švehlova výzva prof. Pekaře, vypracovat adresu. — Obsah a zhodnocení adresy.

Str. 204—213.

XXIII. Pád aktivismu v národní straně svobodomyšlné,

Spor poslaneckého klubu a akčního výboru. — Stížné memorandum Sísovo. — Psaní obnoveného „Národa“. — Bouřlivá schůze zemského výkonného výboru strany, svolaná nelegálně poslaneckým klubem (18. května). — Boj o Sise. — Utkání dr Tobolky a opozice. — Porážka aktivismu a poslanců. — Ztráta vlivu poslaneckého klubu na politiku strany. — Volba nového výkonného výboru a kooptace nových členů 25. května. — Usnesení a směrnice nového výkonného výboru.

Str. 214—222.

XXIV. Vznik české deklarace z 30. května 1917

První zmínka o projevu v historickém materiálu: Švehla 13. dubna. — „Prohlášení pro samostatnost českého národa“. — Kalinův návrh na jednání z půdy českého sněmu. — Složitá jednání v Českém svazu od 11. května. — Vždy nové návrhy a změny ve stranách (mladočeské, národně sociální). — Otázka slovenská. — Rozhodnutí přeneseno do Prahy.

Apel strany národněsociální na své poslance: promluvit! — Jednání Šrobár-Švehla. — Text deklarace z 30. května. — Vznik a autorství deklarace. — Úloha tajného výboru při jejím vzniku. — Maximální projev dr B. Štěpánka.

Str. 223—230.

XXV. V předvečer svolání říšské rady v Záhřebě

Poslední kolo zápasu vojenské a civilní strany v říši. — Tzv. „Pašičův seznam konfidentů“. — Návrhy generálního gouvernementu v Bělehradě. — Monstreprocess s velezrádci. — Nebezpečná situace v Záhřebě z podzimu a jara 1917. — Útok barona Szmercsanyiho v uherském parlamentě na Tiszu a vládu (21. března). — Ohlas v celé říši. — Sbírání materiálů vojenskými kruhy. — Účast Válečného tiskového stanu.

Míč zachycuje slovinský tajný výbor. — Pověření dr Kavčiče sebráním materiálu proti bánu Skerlecovi. — Kavčič v Záhřebě a Lublani. — Kavčičovo memorandum. — Zklamání generála Eisner-Bubny. Str. 231–234.

XXVI. Vznik jihoslovanské deklarace z 30. května 1917

Přípravné akce a styky ke svolání parlamentu. — Složení jihoslovanské delegace na říšské radě. — Dvojice Krek-Smodlaka. — Krek-Korošec. — Jednání s členy národní pokrokové strany. — Kulturní význam a autorita této malé strany. — Schůzka ve Štyrském Hradci. — Projev z 24. května. — Podíl Záhřeba (Starčevićovy strany) na deklaraci.

Audience v Laxenburgu 21. května. — Plenární schůze všech poslanců 29. května. — Jihoslovanský klub. — Vznik deklarace a její text. — Předehra říšské rady - katastrofa v Bolevci. Str. 235–246.

XXVII. Zahájení říšské rady a narůstání revoluční vlny v dělnictvu. —

Kusý parlament. — Pokusy odvrátit slovanské kluby od projevů. — Projevy a jich zhodnocení. — Kalinův projev.

Napětí v Čechách a dělnické nepokoje v květnu. — Demontrace pro mír. — Generální stávka a průvod dělnictva Prahou. — Manifestace druhého dne (31. května). — Kunzova vyhláška. — Nepokoje v Plzni. — Memorandum dělnictva k Českému svazu a Národnímu výboru. — Český stát mimo rámec Rakouska. — Zveřejnění. — Ustavení Dělnické rady. Str. 247–258.

Druhá část - Boj za vlastní státy

DOZVUKY AKTIVISMU NA ŘÍŠSKÉ RADĚ A SBÍRÁNÍ REVOLUČNÍCH SIL

XXVIII. Říšská rada tribunou potlačených národů

Smysl projevů z 30. května. — Tzv. „nový kurs“ císaře Karla. — Trůnní řeč. — Boj o mandáty „velezrádců“. — Zločiny válečné justice. — Řeč J. Stříbrného o Thalerhofu. — Další projevy a jejich historický význam. — Nová vláda dr. A. Seidlera. — Telegram Českého svazu gen. Borojeviči. Str. 261–266.

XXIX. Tajný výbor a porady ve Štokholmu

Vzkazy tajného výboru emigraci o možnostech akce na říšské radě. — Podnět Tresić-Pavičiće na útěk ponorkou. — Nenadálá příležitost osobního styku s emigrací ve Štokholmu.

Článek „Az Estu“ o jednání. — Dělnictvo a dr Šmeral. — Apel dr Šmerala ke sněmovně na ústavní přebudování státu. — Akce tajného výboru proti Šmeralovi. — G. Habrman důvěrníkem dr Šámala. — Historický projev dr Šmerala ve Štokholmu. — Oficiální memoranda česká a jihoslovanská. — Delegáti z Charvátska-Slavonie pro „nezávislý“ stát Jihoslovanů. — Idea „federace balkánských republik“. — Styky s Prokopem Maxou a vzkazy emigrace domů. — Vliv cesty na Habrmana a Šmerala.

Str. 267—274.

XXX. Amnestie

Podíl císaře Karla na amnestii. — Důvody politické a vojenské. — Souhlas ryt. Seidlera. — Czernin neinformován. — Akce státní policie v Praze. — Pokus vlády a českých aktivistů umlčet do konce války politicky Kramáře a Rašína. — Zásah tajného výboru. — Dr Šámal a paní Rašínová v Möllersdorfu. — První „velezrádci“ v parlamentě. — Klofáčův projev ještě z vězení. — Policejní dossier o R. Giuniovi. — Jeho první styk s B. Štěpánkem v parlamentě a některými Jihoslovany. — Giunioův odjezd do Prahy.

Str. 275—284.

XXXI. Proti revizi ústavy a ústavnímu pododboru

Otázka „revize ústavy“ v aktivistické éře. — Volba ústavního výboru v parlamentě 14. června 1917 a „ústavní pododbor“. — Boj o jeho obeslání v Českém svazu. — Rozhodnutí přeneseno do Prahy.

Hlasování Jihoslovanského klubu pro rozpočet a válečné úvěry. — Příčiny oportunistické taktiky. — Akce dr. Danila Dimoviče. — Osud žalařovaných v Bosně-Hercegovině. — Pozvání dr Korošce a Kreka do Prahy.

Akce tajného výboru proti obeslání ústavního subkomitétu. — Obeslání priznáním k monarchii. — Rozhodující schůze Národního výboru s předsednictvem a ústavním výborem Českého svazu (25. července). — Úspěch akce tajného výboru.

Dr Korošec a dr Krek v Praze.

Str. 285—298.

XXXII. Udušení dělnických nepokojů státní mocí

Dozvuky květnových nepokojů v Praze. — Perzekuce dělnictva vojenskými úřady. — Militarizace Škodových závodů. — Revoluční hnutí na Ostravsku. — Nepokoje na Kladně.

Str. 299—304.

XXXIII. Ohlas květnové deklarace v jihoslovanských zemích monarchie

Souhlas u Slovinců - slovinský plebiscit. — Veliký meeting v Celovci. — Projev Starčevičovy strany práva pro deklaraci (5. června 1917). — „Nacionální“ význam projevu. — Tisk strany („Hrvatska država“). — Nesouhlas charvátsko-srbské koalice s deklarací. — Důvody. — Pokus o získání pasů do Švýcar.

Str. 305—311.

XXXIV. Těsnější soustředění odbojových a revolučních sil

Akce za koncentraci českých politických stran. — Iniciativa Klofáčova. — Porady v Luhačovicích. — Vůdcové státoprávního radikalismu Šámal-Rašín. — Schůzka v Hostišově. — jednání v Turnově. — Dvě politické linie: Strana národně-osvobozenského boje a strany českého socialismu.

Boj o dr Kramáře v mladočeské straně. — Porážka aktivistů. — Kramářův list Tobolkovi (4. srpna). — Rezignace správní rady Pražské akciové tiskárny. — F. Sís šéfredaktorem Národních listů.

Vznik „České státoprávní demokracie“. — Rozkol ve straně realistické. — Skupina kolem „České stráže“.

Kramářův příjezd do Prahy. — Dr J. Thon prvním politickým sekretářem nové strany.

Štěpení ve straně sociálně demokratické. — Rezignace dr Šmerala na funke a vedení strany. — Postupný vznik marxistické levice. — Účast anarcho-komunistů, zvláště manželů Štychových, v odboji a tajných akcích dělnictva.

Akce tajného výboru v létě 1917. — Podpora amnestovaných. — Giunio v tajném výboru. — Spolupráce s Jihoslavy. — Štěpánkova idea důvěrníka v osobě hlavního tajemníka Jihosl. klubu. — Česká účast i pomoc při jmenování dr G. Žerjava. — Žerjav v Praze počátkem září. — Spojení Brežigar-Hacin v jeho rukách. — Vytvoření obdobné české zpravodajské služby a kanceláře v parlamentě. — V čele Emil Šimek. — Spolupráce Anny Janáčkové. — Vzájemná výměna dokumentů a zpráv.

Popularita S. Budisavljeviče a V. Pribičeviče v tajném výboru. — Jich perzekuce za války a projev na sněmu v Záhřebě 13. července 1917. — První odstup od deklarace Jihosl. klubu. — Spojení s dalmatskými politiky. — Giunio v Göllersdorfu a v Záhřebě. — Dr Budisavljevič a dr Drinković v Praze. — Tajný kanál Praha-Vídeň-Lublaň-Záhřeb.

Korfská deklarace. — F. Barac podruhé ve Švýcarsku. Str. 312—328.

XXXV. Druhá vlna dělnických nepokojů a stávek v Praze

Politická informace veřejnosti znesnadněna cenzurou. — Zákaz zpráv o stávkách. — Nový ráz lidových demonstrací: svépomoc. — Nové heslo stávkujících: zakázat vývoz životních potřeb. — Veliké stávky v Brně a Praze od začátku srpna, hlavně v kovoprůmyslu. — Místodržitelství alarmuje ministerstvo vnitra i války. — Vojenské a četnické posily pro Prahu, i z jiných korunních zemí. — Krveprolití a stanné právo v Plzni. — Zvláštní porada u min. předsedy Seidlera. — Ostrý kurs hr. Coudenhova vůči protistátním živlům a jeho rezignace na úřad 19. září 1917. — Odůvodnění útokem na „nový kurs“ dvora, zejména amnestií císaře Karla. — „Korunní rada“ všech místodržících a zemských šéfů v Reichenau 2. října. — Plán dvora docílit přestavby říše, nebo aspoň Předlitavska, novými volbami. — Bezradnost a záporné votum korunní rady. — Naděje císaře Karla v úspěch u Čechů a Jihoslovanů. Str. 329—332.

XXXVI. Poslání barona Ervína Nádherného a prince Zdenka Lobkowitzke k Čechům a Jihoslovanům

Audience dr. Hrubana v Eckartsau v červnu 1917. — Idea získání Čechů pomocí konzervativní šlechty. — Císař pomýšlí v té chvíli na Lammasche. — Tajné poslání barona Ervína Nádherného u českých politiků na podzim 1917. — Obnovení českého státu v rámci Rakouska. — Historický rozhovor s předsedou realistické strany dr. Šámalem (10. září). — Záznamy obou o rozmluvě. — Její rekonstrukce. — Šámál otevřeně proti Rakousku.

Zklamání Jihoslovanů v císaři Karlovi. — Jihoslovanská otázka na mrtvém bodě. — Smrt dr. Kreka (8. října). — Snaha tajného výboru po opětném sblížení. — Důvěrný vzkaz dr. Žerjava z 24. října. — Výzva dvora formulovat jihoslovanské požadavky. — Prostředníkem princ Zdenko Lobkowitz. — Patrná analogie s posláním barona Nádherného. — Příprava memoranda dr. Korošcem. — Záměr projednat obsah s biskupem Jegličem. Spěšný zákrok tajného výboru. — Pozvání dr. Korošce do Prahy jménem Kramářovým. — Korošec a Žerjav v Praze. — Historický projev dr. Šámala. — Jeho rekonstrukce. — Korošec o poslání Lobkowitzově. — Faktický konec politiky „nového kursu“.

Prohlášení bývalých poslanců konzervativního velkostatku v tisku 19. listopadu. Str. 333–340.

XXXVII. Na říšské radě a v tajných výborech na podzim 1917

Vládní program ryt. Seidlera. — Spor o příslušnost Dalmácie: Seidler—Wekerle. — Vstup Jihoslovanů do opozice. — Projev Korošce. — List kabinetní kanceláři. — Akce dr. Žerjava. — Hromadění perzekučních faktů. — Řeč Tresić-Pavičiće. — Světový ohlas řeči. — Interpelace. — Zpravodajství.

Czerninovy plány s Haličí. — Návrat k austropolské teorii. — Jednání v Berlíně. — Bouře na říšské radě. — Řeč Korošcova. — Volby do delegací. — Součinnost s Čechy. — Vystoupení Susteršiče z Jihosl. klubu.

Porucha českého spoje do zahraničí. — Pomoc Jihoslovanů. — Pátrání po plynech. — Nová spojení tajného výboru. — Poslání dr. Borského. — Styk s konzulem Gomezem. Str. 341–357.

POČÁTEK BOJE ZA PRÁVO SEBEURČENÍ A PRVNÍ REVOLUČNÍ VÝBUCHY V MONARCHII

XXXVIII. Velká říjnová socialistická revoluce a boj za československý stát

Převrat ve světové politice i válečné situaci. — Sovětský Dekret o míru. — Mír bez anexí a válečných náhrad. — Bezprostřední ohlas v Německu, Rakousko-Uhersku, ve státech dohody. — Tajný výbor a ruská revoluce. Sovětský jiskrový telegram z 28. listopadu. — Nabídka míru. — Kladná odpověď Czerninova. — Zveřejnění obou dokumentů. — Seidlerův projev na říšské radě: Rakousko si svůj politický osud určí samo. — Interpelace poslance Zenkra: Zkomolení textu ruské nabídky. — Senzace ve sněmovně: Úplný text v rukách poslanců. — Panika ve vládě a v hlavním stanu v Badenu. — Prohlášení Čechů, Jihoslovanů a Ukrajinců, obviňující vládu. — Odhalení dílem Slovinců (tajného výboru jihoslovanského). — Hrdinou dr. Kavčič. — Vyšetřování v hlavním tiskovém stanu. — Jeho neúspěch.

Deklarace opozičních poslanců v Záhřebě. — Projev Čechů a Jihoslovanů v delegacích. — Koncept dr. Šámala. — Zmírněn v rukách Staňka a Korošce. — Czerninova odpověď v zahraničním výboru uherské delegace.